

Бајка о неваљалом дечаку

Некада много давно, у некој далекој земљи, постојало је једно краљевство. У замку на врху брда живео је краљ са женом краљицом и са својим сином краљевићем. Поред и околз замка су живели краљеви поданици, сељаци са својим породицама, у својим кућама.

Стари краљ је био добар човек, који је волео своју породицу, а такође се бринуо да и његови поданици сељаци добро живе. Краљица је била лепа плавокоса жена. Мали краљевић је био живахно, радознано дете. Сељаци су волели краља и давали су део од свога иметка од пожњевене пшенице, од помуженог млека, од направљеног сира, од ошишане вуне. Али, једнога дана, зли патуљак је дошао у краљевство. Увукао се у замак и тако је правио много штете. Превртао судове, бацао храну, разбацивао одећу. Нико није могао да га види, јер је патуљка зачарала вештица. Али краљевић једне ноћи спази патуљка испод кревета и њих двојица постадоше другари. Патуљак је краљевића наговарао на разне глупости и краљевић постаде неваљао. Није више слушао родитеље, дерњао се стално и јурио по селу, чинећи штету сељацима. Просипао млеко, запалио поље зреле пшенице, разјурио све кокошке, разлупао сва јаја. Ни сељаци, ни родитељи нису знали шта да раде. На срећу, чувши план очајне краљице долетела је добра вила и бацила је златни вилински прах на злог патуљка и краљевића, који одмах постадоше добри и љубазни.

Никад деца не смеју да слушају лоше савете злих људи, већ морају лепо да се понашају.

Вук Алексић 3/1

